

पुष्कर

नतने च क्रमात् पीठे स्थापयेद्विधिपूर्वकम् ।
 मण्डलस्य चतुर्दिक्षु चतुःकुम्भांश्च स्थापयेत् ॥
 द्विधगुडचौरपूर्णां प्रकल्प्य संयुतेऽन्ततः ।
 अधवा तन्मूलदेशे सचतुपल्लवांस्तथा ॥
 पीतवस्त्रेण संयुक्तं कुम्भाद्वत्तुष्टयम् ।
 चन्द्रातपं तदुपरि विचित्रं परिकल्पितम् ॥
 कुम्भानाश्च चतुःपार्श्वे यवतिलैर्युक्ततण्डुलान् ।
 स्थापयेद्युः क्रमात्तत्र पूजाकांक्षे दिजोत्तमाः ॥
 मण्डलस्य तथा पूर्वे वारुणं घटमर्पयेत् ।
 नानादेवान् गणेशादीन् गृह्णादींश्च समर्चयेत् ॥
 हुत्वा यथाक्रमं तत्र वलिं दद्याद्विचक्षणः ।
 पयोद्वृतेन चोरेण स्नापयित्वा यथाक्रमम् ॥
 स्नेह स्नेहव मन्त्रेण पूजयित्वा च होमयेत् ॥
 एवं विधिप्रकारेण यः प्रेतं न तु होमयेत् ।
 पुष्करारिष्टदोषस्तु चतुष्पात्तस्य सम्भवेत् ॥
 संवत्सरे तथा पूर्वे षोडशे मासि वै तथा ।
 यथासाध्यन्तरे तस्य सुतहानिं विनिर्दिशेत् ॥
 अथवा स्वामिनं हन्ति द्वितीयं भ्रातरन्तथा ।
 तृतीयं सर्वहानिः स्यात् सुतवित्तविनाशनम् ॥
 प्रेतारिष्टविनाशाय यमादीन् यो न होमयेत् ।
 सर्वान्शितस्य नश्यन्ति गोमहिषादीनि सर्वतः ॥
 एवंविधकृतं होमं यः कर्त्तमचमो भवेत् ।
 होमं कृत्वा यथाशक्त्वा धेनुमेकां प्रदापयेत् ॥
 अस्मिन् कृते न सन्देहः प्रेतारिष्टं न पीडयेत् ।
 न विप्रो यजमानस्य न चारिष्टं प्रजायते ॥
 एतद्वोमं विनिर्दिष्टं यत्नो न करोति यः ।
 न रक्षति यमस्तस्य एभिर्मांसैश्च वंशजम् ॥
 सुतो भ्राता तथा जाया पतिः न्यसुर एव च ।
 माता पिता स्वसा वापि पित्र्यो भगिनीपतिः ॥
 षष्ठभाता पतिश्चापि स्वामी चापत्यमेव च ।
 एकैकं वर्षसंपूर्णं कुटुम्बं पीडयेद्भवम् ॥
 षोडशे मासि संपूर्णे बान्धवान् परिपीडयेत् ॥
 बान्धवानामभावे च वास्तुदृष्टो न जीवति ॥
 त्रिपुष्करे तथा दोषे यः प्रेतं न तु होमयेत् ।
 देवता यदि वा रक्षेत् तस्य पुत्रो न जीवति ॥
 यत्किञ्चिद्दानसुतदृष्ट्य श्लो भवति मानवः ।
 न रक्षति यमस्तस्य यदि होमं न कारयेत् ॥
 तस्मात् विधिप्रकारेण पुष्करारिष्टशान्तये ।
 यमं धर्मं चित्रगुप्तं पूजयित्वा च होमयेत् ॥
 मण्डले घटमारोप्य पूजयित्वा धेयाक्रमम् ।
 विधिपूर्वं तथा हुत्वा प्रान्ते दद्याद्वलिं बुधः ॥
 प्रभाते च तथा रात्रावश्रीचान्तेदिने तथा ।
 आचार्यश्च प्रकुम्भान्त्तु श्रपयेच्च चरुं ततः ॥
 विप्रश्चित्रययोर्धर्मैः पिष्टवैश्वस्य निर्मितम् ।
 मूत्रस्य गोमयेनापि प्रतिमां दापयेत्ततः ॥
 दत्त्वा मधुपृताक्तच चरुं पश्चाच्च दापयेत् ।
 ततोऽरिष्टः प्रशान्तः स्वात्ततो होमं समापयेत् ॥
 संकल्प्य विधिना पूर्वं वस्त्रयुग्मेन यत्नतः ।
 आचार्यं दृष्ट्वायात्तत्र पश्चाद्विचक्षणमेव च ॥
 इति वराहसंहितोक्तपुष्करशान्तिप्रमाणम् ॥
 पुष्करकणिका, स्त्री, (पुष्करं पद्मं कर्णयति साङ्-
 ख्येन प्राप्नोतीति । कर्ण + णुल । टापि अत

पुष्करा

इत्यम् ।) स्थलपद्मिनी । इति राजनिर्घण्टः ॥
 (स्थलपद्मिनीशब्देऽस्या गुणादयो ज्ञातयाः) ॥
 पुष्करनाडौ, स्त्री, (पुष्करं पद्मं नाडयति सौन्द-
 र्येण भ्रंशयतीति । नाड् + अच् । ततो ङीष् ।)
 स्थलपद्मिनी । इति राजनिर्घण्टः ॥
 पुष्करमूलं, स्त्री, (पुष्करस्य मूलमिव मूलमस्य ।
 पुष्करजातं मूलं वा ।) पुष्करदेशप्रसिद्धौषधि-
 विशेषः । अस्य स्थाने कुष्ठं योजयन्ति । तस्य-
 पर्ण्यायः । मूलम् २ पुष्करम् ३ पद्मपत्रकम् ४
 पुष्करिणी ५ वौरम् ६ पौष्करम् ७ पुष्करा-
 ङ्गयम् ८ काश्मीरम् ९ ब्रह्मतीर्थम् १० श्वासारः
 ११ मूलपुष्करम् १२ पुष्करजटा १३ पुष्कर-
 शिफा १४ । अस्य गुणाः । कटुत्वम् । उष्णत्वम् ।
 कफवातज्वरवासारोपककाशश्रोफपाण्डुनाशि-
 त्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ “विशेषात् पार्श्व-
 मूलानुत्तम्” इति भावप्रकाशः ॥ (यवहारोऽस्य
 यथा,—
 “भाग्ये” पुष्करमूलञ्च राज्ञां विल्लं यमानिकाम् ।
 नागरं दशमूलञ्च पिप्पलीचाम् साधयेत् ॥
 इति वैद्यकचक्रपाणिंसंयद्दे च्वराधिकारे
 भाग्यादिकाधे) ॥
 पुष्करमूलकं, स्त्री, (पुष्करस्य कुष्ठस्य मूलम् ।
 ततः संज्ञायाम् कन् ।) कुष्ठवृक्षस्य मूलम् । इति
 त्रिकाण्डशेषः ॥ (कुष्ठशब्देऽस्य विवरणं ज्ञात-
 यम् ॥)
 पुष्करशिफा, स्त्री, (पुष्करस्य शिफा जटेव ।)
 पुष्करमूलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
 पुष्करसज्जौ, पुं, (पुष्करस्य पद्मस्य सक् ययोरिति ।)
 अश्विनीकुमारौ । द्विवचान्तोऽयम् । इति शब्द-
 रत्नावली । (अश्विनीकुमारतुल्ये, त्रि । यथा,
 वाजसनेयसंहितायाम् । २ । ३३ ।
 “आधत्त पितरो गर्भं कुमारं पुष्करसज्जम् ।
 यथेह पुरुषोऽसत् ॥”
 “किम्भूतं कुमारं पुष्करसज्जं पुष्कराणां पद्मानां
 सक् माला यथोक्तौ पुष्करसज्जौ अश्विनौ
 अश्विनीकुमारौ पुष्करसज्जौ पद्ममालिनौ देवानां
 भिषजौ । तत्तुल्याः कुमारः पुष्करसक् तन् ।
 अश्विनाभ्यकथनेन रोगहीनं सुन्दरञ्च पुत्र-
 मधत्तति सूचितम् ॥” इति तत्र वेददीपः ॥)
 पुष्कराक्षः, पुं, (पुष्करवदक्षिणी यस्य । “अक्षो-
 २दर्शनात् ॥” ५ । ४ । ७६ । इति अच् ।)
 विष्णुः । यथा, तिथ्यादितत्त्वे ।
 “पुष्कराक्ष ! निमग्नोऽहं मायाविज्ञानसागरे ।
 त्राहि मां देवदेवेश त्वत्तो नान्योऽस्ति रक्षिता ॥”
 (श्रीकृष्णः । यथा, महाभारते । १ । २२० । १६ ।
 “अथाप्रवीतु पुष्कराक्षः प्रहसन्नैव भारत ॥”)
 पुष्कराङ्गः, पुं, (पुष्करस्य आङ्गा आङ्गा यस्य ।)
 सारसपक्षी । इत्यमरः । २ । ५ । २२ ॥ (पुष्करं
 आङ्गा यस्य । पुष्करमूलम् । यथा, सुश्रुते
 चिकित्सितस्थाने ५ अध्याये ।
 “तुम्बुरुपुष्कराङ्गहिड गन्धवैतसपथ्यालवन्नत्रयं
 यवजाघेन पातुं प्रथच्छेत् ॥”)

पुष्करि

पुष्कराङ्गयं, स्त्री, (पुष्करं आङ्गयो यस्य ।)
 पुष्करमूलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा,—
 “चुद्राम्बता नागरपुष्कराङ्गयः
 कृतः कषायः कफमारतोद्भवे ।
 सन्धासकासारचिपाश्वैरकृकरे
 ज्वरे चिदोपप्रभवे च शस्यते ॥”
 इति वैद्यकचक्रपाणिंसंयद्दे च्वराधिकारे ।)
 पुष्करिणी, स्त्री, (पुष्करवत् आकृतिरस्यस्या इति ।
 पुष्कर + इनिः । ततो ङीप् ।) स्थलपद्मिनी ।
 पुष्करमूलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (पुष्करं
 शुक्लादङ्गुलस्यस्या इति । इनिः ।) इस्तिनी ।
 सरोजिनी । (पुष्कराणि पद्मानि सन्त्यत्रेति ।)
 जलाशयः । इति मेदिनी । ३ । १०४ ॥ शतधनुःपरि-
 मितसमचतुरस्रजलाधारः । पुष्कर इति पुष्करि
 इति च भाषा । तत्पर्ण्यायः । खातम् २ ।
 इत्यमरः । १ । १०२७ ॥ जलकूपी ३ । इति जटा-
 धरः ॥ पौष्करिणी ४ । इति शब्दरत्नावली ॥ * ॥
 सा तु दक्षिणोत्तरायता कात्या ।
 यथा,—
 “जूपवापीपुष्करिण्यो दीर्घिका क्रोश एव च ।
 तद्भागः सरसी चैव सागरश्चाष्टमो मतः ॥
 सर्द्धर्जलाशयः काव्यो यन्नाद्याम्योत्तरायतः ॥”
 इति कल्पतरुौ वायुपुराणम् ॥ * ॥
 तस्या लक्षणं यथा । “पुष्करिणीतद्भागवाह
 वशिष्टसंहितायाम् ।
 ‘चतुर्विंशत्कुलो हस्तो धनुस्तचतुरस्रतः ।
 शतधन्वन्तरश्चैव तावत् पुष्करिणी मता ।
 एतत्पञ्चगुणः प्रोक्तस्तद्भाग इति निश्चयः ॥’
 तेन चतुर्दिक्षु विश्रितहस्तान्यूनतायां चतुःशत-
 हस्तान्यूनान्भन्तरत्वेन पुष्करिणी । एतज्जला-
 शयाधारपरं न तु उपरितटम् । श्रुतेन धनुर्भिः
 पुष्करिणी । इति नश्यवर्द्धमानश्लो वशिष्टः ॥ * ॥
 तत्करणे वास्तुयागः कर्त्तव्यः । महाकपिल-
 पञ्चरात्रम् ।
 ‘जलाधारस्यार्धं यजेद्वास्तुं विशेषतः ।
 ब्रह्माददितिपर्यन्ताः पश्चाच्चयसंयुताः ।
 सर्वेषां किल वास्तूनां नायकाः परिकीर्तिताः ॥
 अयसंपुण्यं हि तान् सर्वान् प्रासादादीन् कार-
 येत् ।
 अनिष्यत्तिर्विनाशः स्वादुभयोर्धर्मघर्मिन्योः ।
 ब्रह्माददितिपर्यन्ता इति कल्पान्तरम् । देवी-
 पुराणोक्त ईशादिकल्प एव यवहिते । धर्म-
 घर्मिणोस्तद्भागदितनुकर्त्तव्यः । आरम्भदिने
 तदकरणे उत्सर्गादिनेऽपि आदौ तत्करणम् ।
 यथा,—
 ‘प्रासादभवनीदानप्रारम्भे परिवर्त्तने ।
 पुरवेषप्रवेशेषु सर्वदोषापनुत्तये ॥
 वास्तूपशमनं कृत्वा ततः सूत्रेण वेद्येत् ।
 वास्तुपूजाभङ्ग्यान्तवाहारो भविष्यति ॥’
 इति मत्स्यपुराणे पुरवेषप्रवेशे वास्तुयागप्राप्तेः
 पूर्वोक्तवचने प्रासादधर्मातिदेशादत्र वाप्यादि-
 प्रतिहारदिनेऽपि वास्तुयागकरणम् ॥ * ॥